

20-21-22 Mei 1993

Saendenkamp in de:
"Rijtse Heide" te Reusel

Het is altijd een probleem voor me als ik met het verslag begin, want ik weet nooit hoe ik beginnen moet. We vertrokken dit jaar om half zeven bij Reina vandaan, want daar stond de gang nog vol met spullen die meegenomen moesten worden.

Con en Thea reden met een vrachtwagen voorop en Ruud, Wim, Reina en Bep reden in de bus die de Fa. J. Vet gratis ter beschikking had gesteld. Hetzelfde geld ook voor de vrachtwagen waar Con mee reed, allebei heel hartelijk bedankt hiervoor.

Het scheelt de penningmeester veel extra kosten.

Bij Amsterdam dreigde het al naar regen, en bij Utrecht was het zover hoor, wat ging het hard. Con vertelde bij "de Lucht" dat het weer snel beter zou worden, nou daar heeft hij gelijk in gehad want het werd inderdaad beter.

Dit gaat over de voorbereiding (was ik vergeten).

Omdat we in November met 4 personen naar de kampeerboerderij geweest waren om te kijken of het voor de groep geschikt was, en dat was het dus, is het toen meteen vastgelegd dat we met Hemelvaartsdag 1993 voor 3 dagen daar kwamen kamperen.

Het zag er toen ook al naar uit dat de groep niet zo groot zou zijn dus was het bestellen van één bus voldoende, wat ook al weer gunstig was, want bussen zijn verschrikkelijk duur.

De personen die dit allemaal organiseren daar neem ik m'n petje voor af, want aan alles moet gedacht worden.

De grootte van de groep daar moet wel rekening meegehouden worden, zo hoefde er dit jaar minder brood, vla, drinken, melk, aardappelen (25 kg.), groenten en gehaktballen ingekocht te worden.

We hadden wel wat over maar dat gebruikten we voor de salade van de volgende dag, er was prima ingekocht. Het stokbrood dat overgebleven was van het damestoernooi en de barbeque was ook meegenomen naar het kamp en het kwam prima van pas.

Het was half tien toen de auto's bij de kampeerboerderij aankwamen. Ben, Alfons, Peter en Gerard waren er al, ze waren blij toe want nu kregen ze gauw koffie of thee (dat was er niet aanwezig). Met vereende krachten werden (na het koppie) de spullen een plaats gegeven. De beheerder maakte de w.c. nog even schoon, dat waren ze vergeten te doen. Als wij eht schoon aantreffen laten we het ook schoon achter. We gaan weer verder.

Het was vijf over twaalf toen de bus aankwam. Iedereen was blij toen ze er waren want 't was een chagerijnige chauffeur (met z'n nieuwe bus).

Reina had op de deuren lijsten met namen opgehangen, iedereen kon dus meteen lezen waar hij of zij kon slapen, dat ging gesmeerd. Ondertussen was er ook limonade of koffie/thee voor iedereen. Het was tegen half twee dat we weer voor het eerst met z'n allen gingen eten, en dat roffelen met bestek op tafel dat hoort er nog steeds maar weer bij, als het niet gedaan wordt missen we wat. Terwijl iedereen zat te eten vertelde Ben wat de plannen voor die eerste middag waren.

De leiders die al meer keren meegeweest waren op kamp die ruimden na het eten de tafels af, de nieuwkomers. Joop en Jeroen zagen ook meteen wat de bedoeling was en staken ook de handen uit de mouwen en zo met elkaar was alles weer snel opgeruimd en schoon. Reina had aan Joop gevraagd of hij een verslag wilde schrijven over het kamp (deed hij), dus iedereen kan lezen hoe een nieuwe leider die voor het eerst (en hopelijk niet voor het laatst) meegaat het kampgebeuren beleefd.

Toen iedereen te voetballen was bij de voetbalvereniging van Reusel, hebben de dames de aardappelen, groenten en de gehaktballen warm en gaar gemaakt. Het hield wel wat met de piepers want het duurde zo lang voordat ze gingen koken. We dachten dit gaat niet goed, de industriebrander deugde nietdenk, of hij brandde op peterolie, d'r zat geen gang in. Nadat we de pan op een andere gaspitt hadden gezet ging het gelukkig beter.

Om half zeven zaten we toch te eten, iedereen kreeg van Ben te horen dat er, als het donker genoeg zou zijn, een dropping op het programma stond. De jongsten werden het eerst met begeleiding weggebracht. Het zou tegen half 12 geweest zijn toen iedereen weer terug was van de wandeling en er iets te drinken was. Dit werd een rumoerig nachtié. Het was ± 3 uur toen het echt rustig was en dat viel hartstikke mee.

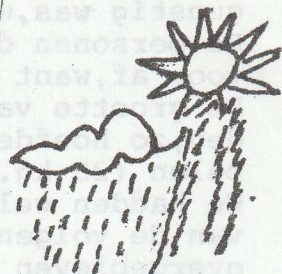
Vrijdag om een uur of 7 werd de pan met water voor de thee opgezet (het was een andere gaspitt hoor) en de koffiepotten gevuld want daar is 's morgens veel vraag naar, ondertussen werden de tafels gedekt 2 x 30 personen. We hadden zelf borden en bestek mee want dat was er niet. Zodoende hoefde er niet gekibbeld te worden over, jij hebt mijn bord of jij hebt mijn mes, het was prima zo. De kaas werd met de kaasschaaf gesneden want met de snijmachine werd het niks, de cervelaat en de boterhamworst gingen beter. We hadden maar één kaasschaaf dus diegene die dat klussie deed kreeg wel een lamme arm.

Voor deze dag waren er ook weer spelen bedacht waar door iedereen aan meegedaan werd, af en toe was er wel een beetje regen maar dan was (iedereen) binnen, 's midaags was het de hele tijd droog. De barbeque kon gewoon doorgaan.

De kippepootjes waren door de poelier al gaar gemaakt en Reina frituurde de kippenvleugeltjes, dus je kan wel nagaan dat iedereen z'n buik weer dik was.

Dit was toch weer een feest hoor met de salade, stokbrood, frikandellen en sauzen was het weer super.

Ik weet niet of zoiets ergens anders ook zo goed gaat maar bij ons dus wel. We bedanken hierbij dan ook iedereen nogmaals. De film laat wel zien hoe het verliep. Ben was de hele dag aan het schrijven geweest om de bonte avond goed te laten verlopen. Ik vind het maar knap hoor dat hij dat allemaal kan. Nou Ben, alles of bijna alles staat op de band hoor.

De avond begon met de quiz "Liefde op het eerste gezicht", door Eelco, Erik en Tom, als 2de. traden op "DE Risanni's", nummer 3 was buikspreekster Benno en zijn sprekende pop Pippi Heino. Door de meisjes was een Mister Saendenverkiezing georganiseerd. Daarna trad het duo Mark en Corine op, de goochelaar was aanwezig onder de naam Niels Fingers en als laatste voor de pauze kwamen de F-siders voor het voetlicht. Na de fris stond als eerste het afscheid van Reina en Wim op het programma. Daarna de minuut van Ruud.

Als 3de na de pauze traden de Prodent Boys op, te weten Jeroen, Joaquim, Dennis en Wim J. Als laatste werd de act opgevoerd van hoe het op de heenreis met de bus, de chauffeur en de kampgangers was vergaan. Nou dat was lachen hoor.

Tijdens het kampvuur wat na de bonte avond volgde, vertelde Ben weer zo'n spannend verhaal dat er nu een meisje is dat niet bij Saenden wil voetballen omdat er op het kamp meisjes vermoord worden. Maar dat is natuurlijk helemaal niet waar, het was alleen 'n verhaal, het was niet echt gebeurd.

Hein Heijnen of zijn broer vertelde ook een verhaal over het monster van het Zwet, dat was ook spannend. Het is wel een familie met fantasie. Aan deze dag was zo ook weer een eind gekomen en gingen we daarna nog wat drinken en chips eten en de jeugd naast, over, onder, langs, achter en als laatste toch in zijn of haar bed. Het was weer tegen 3 uur denk toen het weer echt stil was aan de Laarakkerdijk nr. 7.

Zaterdagochtend werden weer eerst thee en koffie gezet en de tafels gedekt, het was half 9 misschien wel later (dat was vroeger 15 jaar geleden niet gebeurd) dat we weer met z'n allen aan het ontbijt zaten. Het was heel mooi weer dus het programma dat Ben weer vertelde konden op het grasveld afgewerkt worden.

Ondertussen werden in de boerderij alle spullen die niet meer nodig waren of gebruikt hoefde te worden, bij elkaar gezet en in de auto's geladen.

O ja, nou schiet me te binnen dat er gistermiddag (vrijdag dus) een S.R.V.wagen bij de boerderij stond toen de eerste groepen van de speurtocht terugkwamen. Nou dat was kaasie voor de binken, bijna iedereen had nog z'n centen. In het begin stoven ze met 8 man tegelijk in de kar maar daar maakte Wim Jansen gauw een eind aan, hij zette ze er één voor één weer uit en achter elkaar gaan staan nou hij had het volledig in de hand hoor. Ik denk dat het wel 3 kwartier later was toen iedereen zijn geld omgezet had in handen en armen vol met snoep, koek, drinken, chips en een tevreden gevoel terugkeerden naar de slaapplaats. De S.R.V.man had op deze manier toch een extraatje en hij was tevreden over het optreden van Willem, dit alles was dus vrijdag. We gaan weer verder met zaterdag. Na het eten om half één werden alle tassen en zakken (de bagage) dus weer op het plein gezet en konden de leiders de grond gaan aanvegen. Ook waren er personen die de tafels schoonmaakten en de vloer gingen veegen. In de keuken was eht ook 'n drukte van belang want de afwas moest in kratten gedaan worden want dat moest met de auto van Con mee.

Het was tegen 2 uur toen Ruud en Con vertrokken en Wim Groentjes en Ron Jansen. Hierna was het de taak van ons om alles weer schoon te maken o.a. W.C. en keuken. Om 3 uur was dat ook allemaal aan kant.

De jeugd vermaakte zich achter op het plein met de ballen die er nog waren, die gingen mee terug in de auto van Joaquim. Reina was ondertussen de appels aan het schillen en verdelen wat grif van de hand ging.

Het was tussen kwart over 4 en half 5 toen de bus aankwam. Toen iedereen zat gingen we richting Wormerveer, het was toen vijf over half vijf.

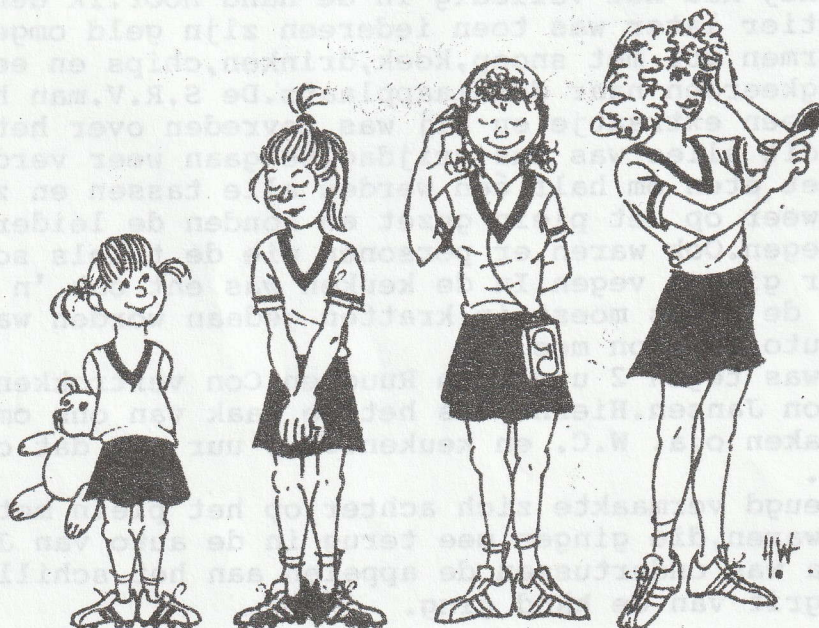
De chauffeur heette Henk en hield van House-muziek, het was wel een beetje hard maar het duurde maar 2 uur toen waren we weer op het Marktplaatsplein waar veel ouders weer stonden te wachten op hun kind of kinderen.

Het waren vermoeiende maar ook leuke dagen en alles is prima gegaan.

Zoals ik al geschreven heb namen Reina en Wim afscheid van de jeugdafdeling. Er wordt misschien nu wel begrepen waar ik heen wil, juist, dat nieuwe jongere opvolgers opstaan voor de organisatie van het kamp 1994.

Ik hoop dat er personen zijn die er iets voor voelen om het kampgebeuren voort te zetten.

Een van de leiding

Benno en zijn sprekende pop Pipo Heino

Ben: Goeienavond samen

Hein: Goeienavond samen

Ben: Wat een zootje kinderen hier zeg.

Hein: Ik zie alleen maar een zootje hier.....
en tante Thea.

Ben: En tante Bep.

Hein: Je zuster met een zonneklep. Is dat dat
mens van die tennisballen?

Ben: Nou, nou, een beetje beleefder mag ook wel
hoor, tante Bep is een hele leuke tante.

Hein: Je zuster met wante. Wie is die kerel die de hele tijd zo'n
vieze peuk in ze waffel houdt?

Ben: Dat is Ome Blaf.

Hein: Je zuster op een draf. Die kerel lijkt wel een palingrokerij

Ben: Nou nou, Blaf vindt een sigaretje op zijn tijd gewoon erg
lekker.

Hein: Je zuster op een trekker. Wie is trouwens die kerel met die
brandglazen op zijn snotkoker?

Ben: Dat is ome Ron.

Hein: Je zuster op een ton. Wat doet die hier eigenlijk?

Ben: Hij heeft er voor betaald, dus mocht ie ook mee.

Hein: Je zuster op de waddenzee, waarom zijn al die kinderen
hier?

Ben: Die zijn hier op kamp.

Hein: Je zuster is een olieramp. Wat is nou eigenlijk een kamp?

Ben: Nou, een kamp is iets waarbij kinderen van Saenden in een
zo kort mogelijke tijd zoveel mogelijk kleren vies moeten
maken, zich niet hoeven te douchen en daarbij maken ze van
hun slaapzaal een grote troep.

Hein: Je zuster in de koeiepoep. Dat kunnen ze thuis toch ook wel?

Ben: Jawel, dat doen ze misschien ook wel, maar dan hebben ze lang
niet zo'n lol.

Hein: Je zuster op een drol. En wie is dat opdondertje daar?

Ben: Ho! Nou ga je te ver! Dat is mijn vriend Alphons.

Hein: Je zuster op een spons. 't Kan me niet schelen of het je
vriend is. 't Is een floeper, hij zit de hele avond al naar
de kant van tante (Ben doet zijn hand voor Hein's mond).

Ben: Hoe gaat het trouwens op school?

Hein: Je zuster in het diepriet. Ik kan al tot vijftig tellen.

Ben: Om te bewijzen dat ik een héééle goeie buikspreker ben,
zal ik een sigaretje roken terwijl ik mijn pop tot vijf-
tig laat tellen. Dus met een sigaret in mijn mond.

Hein: Je zuster heeft een dikke kont: een, twee, drie etc.

Ben: Ken je ook het alfabet?

Hein: Je zuster op een schuiftrompet. Natuurlijk dat leren we
allemaal op de poppenschool.

Ben: Om te bewijzen dat ik een héééél, héléle goeie buikspreker
ben, drink ik een glas water leeg terwijl ik mijn pop het
alfabet laat opzeggen. Terwijl ik dus water drink.

Hein: Je zuster op een pot met inkt. A B C etc.

Ben: Ik stop ermee, dit is een ramp!

Hein: Je zuster op een Saendenkamp.

DE SAENDENKAMPBUS

We zijn op weg naar Reusel, met de bus en dat is fijn
De buschauffeur is narrig en een reuze saggerijn
Hij zit hardop te vloeken als er opeens onverhoopt
de inhoud van een blikje cola langs de voorruit loopt.

Fred Bruijn die doet schijnheilig en doet net of hij niets ziet
Hij bekijkt zijn nagels en hij fluit een vrolijk lied
De buschauffeur wordt reuze boos en smijt hem overboord
Eelco was de dader dus die werd ook maar vermoord.

De buschauffeur zegt: blijf toch van die rode knopjes af
Degene die het toch doet gooi ik uit de bus voor straf
Er is er altijd eentje die niet luistert naar zo'n raad
Dus met een boef vliegt Nielsje Stam al stuiterend op straat.

Dennis Vonk die neemt dat niet en scheldt op de chauffeur
Helaas hij kent karate dus vliegt Dennis door de deur
Jeroen, een echte Brusche, zit te knoeien met zijn spa
En vliegt met een zeer fraaie boog ons Dennis achterna.

Tom Twigt die sloopt de intercom en door het raam gaat hij
Siger demonteert zijn stoel: chauffeur is niet blij
De parabool van Siger is zeer fraai en ook heel mooi
De splinternieuwe bus verandert in een klerezooi.

De buschauffeur is razend en het schuim staat op zijn mond
Stefan krijgt een bloedneus en dat druppelt op de grond
Zijn lot is dus bezegeld en hij stuitert op de weg
Zijn centen vallen uit zijn zak dat is dus dubbel pech.

De 7 Up van Ome Joop belandt in Rico's schoot
De chauffeur maakt geen onderscheid en maakt ze beiden dood
Ron Jansen zit te lachen, kijk, daar gaat hij uit het raam
O jeetje minus krille daar gaat Saenden's goede naam.

Saskia, normaal heel lief, is plotseling heel stout
Zij kotst de chauffeur in zijn nek, die vindt dat toch wel fout
Hij grijpt haar in haar kladden en daar vliegt zij in een sloot
En Danny zegt meneer, meneer, ik heb zo'n hoge nood.

Met bloeddoorlopen ogen pakt de man dus Danny beet
Daar vliegt hij uit de nieuwe bus voor hij het zellef weet
De buschauffeur is radeloos, dit kost hem vast zijn brood
Zijn bus is nog maar één week oud en nu al rijp voor schroot

Willem loopt nu warm; het toilet dat wordt gemold
Zodat hij even later over de kasseien tolt
Melvin steekt zijn tong uit, de chauffeur die ziet dat net
Daar vliegt hij uit het open luik als was hij een raket.

Karina houdt haar plas niet op, haar stoel wordt dus heel nat
En wordt dan door de buschauffeur hardhandig aangevat
Daar vliegt zij door het achterraam met een zeer luide gil
Dat is voor de familie Knaap een heel bittere pil.

De buschauffeur heeft grijze haren en zijn rug is krom
Hij vergeet te sturen en dat is een beetje dom
De bus die boort zich in een muur, o jeetje, wat een pech
Ja, Reusel is een leuke plaats maar net iets te ver weg.

HET LIED VAN DE PRODENT BOYS

We zijn hier op het Saendenkamp
Dat is een regelrechte ramp

Refr: Van voor naar achter van links naar rechts 2x

In de bus hadden we grote dorst
de cola werd ook flink gemorst

Refr.

De chauffeur gaf af en toe een brul
Wij vonden hem een grote lul

Refr.

De dropping was erg naar
We hebben op elke teen een blaar

Refr.

Het kete was niet naar onze zin
Ze sliepen al om één uur in

Refr.

Het eten was ook dolle pret
Met de ballen van tante Bep

Refr.

De speurtocht vonden wij niet pluis
We waren net een half uur thuis

Refr.

Bij de barbeque hadden we ook veel lol
iedereen at zijn buik weer vol

Refr.

En daarom zingen we tot besluit
Dit lied niet voor maar achteruit

Refr.

Rijm op het afscheid van tante Reina en ome Wim

Zij gaan nu al jaren
met Saenden op kamp
Als zij er niet waren
dan werd het een ramp
De een die is goud waard
de andere ook
Ze horen bij Saenden
Als paling bij rook.

Onze Wim & Reina
Onze Reina & Wim
Wie dit niet mee wil zingen
die is niet zo slim.

Zij nemen nu afscheid
Dat doet ons verdriet
Want zonder die twee
kunnen wij zeker niet
Hun bestuurlijke taken
die leggen zij neer
Wij zullen ze missen
Dus zingen we weer.

Naar Bakkum, naar Texel,
of naar Bakkeveen
Naar Schoonloo, of Heeze
Ze gingen er heen
De lutte, naar Schoorl
of naar Appelscha
En dit jaar naar Reusel
Wie doet ze dat na.

De jeugd zonder Reina
De jeugd zonder Wim
Is kop zonder jut
en Pam Pet zonder Pim
Is slag zonder room
en is met zonder worst
Is Blaf zonder peuk
en is Fons zonder Borst.

Achter dat kleine station
daar waar het voor jullie begon
Het bepaalde een deel van je leven
Het werd de Saendenjeugd
en dat deed ons veel deugd
Dat jullie zoveel aan ons hebben gegeven.

Bedankt lieve Reina, bedankt beste Willem
Bedankt voor het geven van een deel van jullie leven
We begrijpen pas goed wat jullie hebben gedaan
We hopen van harte dat het jullie goed mag begaan.

Refr. 2x

KAMP REUSEL 1993

Als 's morgens de wekker afloopt en ik hem een dreun verkoop is het half zeven. Ik denk, welke idioot heeft dat ding zo vroeg gezet. Nadat ik een beetje bij mijn positieven was gekomen, bleek ik dat zelf gedaan te hebben. Natuurlijk ik moest op kamp naar Reusel, dus opstaan bed uit.

Bij een lekker bakkie koffie zat ik te dromen hoe het zou zijn om met ± 40 totaal losgeslagen kinderen en de aanblik van langzaam gesloopte medeleiders drie dagen op kamp te gaan. Want de verhalen die er over had gehoord waren niet mis. Plotseling voelde ik een enorme moeheid over me heen komen, drie lange dagen en twee nog langere nachten, waar was ik aan begonnen.

Op het gezicht van mijn zoon stond iets anders te lezen, die had er echt zin in, drie dagen en nachten de beest uithangen om te kunnen zien wat zijn vader nu werkelijk aankon.

Na alle bagage nog eens te hebben nagekeken gingen wij richting marktplein. Op het plein was het al gezellig druk, we waren lang niet de eersten. Druk pratende ouders en nog drukker kinderen die allemaal in spanning op de bus staan te wachten. Even voor negen was het zover, daar kwam de bus het plein op rijden.

Alles kwam in beweging, van jong tot oud sleepte met tassen en slaapzakken zodat het bagageruim van de bus al snel gevuld was. Het was tijd om afscheid te nemen, nog een laatste vlugge zoen en dan de bus in.

Onze op het eerste gezicht sympathieke en gezellige chauffeur startte zijn nagelnieuwe bus en reed langzaam het plein af, alles wat handen had zwaaide totdat wij uit het zicht waren verdwenen. Toen wij het viaduct van Wormerveer opdraaiden begon onze chauffeur zich voor te stellen en enige busregels uit te leggen.

Hij vertelde dat het een splinternieuwe bus was en of we onze rotzooi in de daarvoor bestemde plastic tasjes wilden deponeren, tot zover geen vuiltje aan de lucht.

Totdat hij de fout van zijn leven maakte door er met klem op te wijzen of wij maar met onze vingers van het vuurrode knopje wilde afblijven wat boven onze hoofden schreeuwde om aangeraakt te mogen worden, het maakte zo'n rotgeluid vond hij, wij vonden van niet.

Zestig vingers gingen synchroon richting alarmknop en daar was het doordringende geluid, het heeft een uur lang zijn oren geteisterd doordat er iets bleef vastzitten of los. Gelukkig bracht Jeroen uitkomst door zeer doordacht een plakbandje aan te brengen. Daarmee was voor onze chauffeur de lol er al snel af, we reden nog maar net de Coentunnel uit.

Zeker toen er wat kleverig vocht van boven naar beneden langs zijn voorruit droop wat van een spontaan opengebarsten blikje cola bleek te zijn van een van onze rustigste E pupillen..

Volgens Fred die beneden naast de chauffeur zat kreeg de man een vervaarlijke blik in zijn ogen, we reden ter hoogte van de Kolenkit, maar voor de rest viel het wel mee.

Door wat file's was de aankomst in Reusel later als gepland, om twaalf uur konden we uitstappen en was het een race om de bovenste bedden te bemachtigen wat voor iedereen lukte.

Na een plek gezocht te hebben en de slaapzak te hebben uitgerold was er koffie en een moment voor rust, voor de jongens en meiden het moment om de boel te gaan verkennen. De chauffeur ging na een bakkie koffie en een gevulde koek toch tevreden naar huis, al was het alleen maar om het feit dat hij deze monstertjes goed had afgeleverd.

's Middags stond er voetbal op het programma tegen de plaatselijke club. Na een goed verzorgde broodmaaltijd was het spullen pakken, in het busje en naar het complex van v.v. Reusel.

Over faciliteiten heeft deze vereniging niets te klagen het is prachtig verzorgd complex met maar liefst tien velden. Het donkere weer maakte langzaam plaats voor het zonnetje dus niets stond een mooie voetbalmiddag in de weg.

Voor de uitslagen moeten jullie in het krantje kijken. Na deze geslaagde voetbalmiddag toch even een flink minpunt voor wat betreft de sportiviteit van sommige spelers van onze club. Het is zeker niet de bedoeling dat er geslagen en geschopt wordt op de voetbalvelden, het is zeer onsportief en een hel slechte reclame voor Saenden. Ik hoop dat deze toestanden eenmalig zijn geweest.

Na de welbekende vliegende doperwten en de bij vriend en vijand begeerde ballen gehakt van tante Bep werd ons door Ben medege-deeld dat er die avond een dropping zou plaatsvinden. Dat betekende alle moed bij elkaar rapen, warme kleding aan en lang wachten want het moet wel donker zijn natuurlijk.

Om de tijd wat te doden ligt er naast deze kampeerboerderij een groot grasveld daar kan je allerlei spelletjes en sporten doen. We hebben ons niet verveeld. Het moment was aangebroken, het werd langzaam donker, iedereen was warm aangekleed en had zijn zaklantaarn op zak. De jongens van de D en de meiden gingen wat eerder op stap om allerlei spellen te doen in het bos, zij moesten dan ook veel verder lopen dan de E en F pupillen.

Ome Ruud bracht ons weg in het busje, op de plek aangekomen kregen we allemaal nog wat drop voor tijdens de dropping en konden wij op weg.

Iedereen wilde voorop maar na vijftig meter en één opmerking over een eventueel loslopende wolf werd Fred links en rechts besprongen door trillende en brullende kinderen. Zaklantaarns flitsen alle kanten op, wij waren op alles voorbereid.

Ruud vertelde hoe we moesten lopen, vrolijk liepen wij de goede afslag voorbij. Fred had nog gezegd, gaan wij wel goed zo Joop, natuurlijk zei ik, geen vuiltje aan de lucht. Tot we bij een asfaltweg kwamen en daar Ben en Fons met hun meiden tegenkwamen. Fout, verkeerd, verdwaald zijn jullie zei hij, dus wij helemaal terug en jawel daar was de goede afslag en de E 2.

Wij als jongsten gingen voorop, na een paar honderd meter werd het pad wel heel erg smal en verschrikkelijk donker. De mannen die eerst onverschrokken voorop gingen liepen nu onverschrokken achter mij aan. Ome Ruud had verteld hoe we moesten lopen, vrolijk slopen wij als één geheel de goed afslag voorbij, ook Fred wist het niet meer. Wij waren slechts driehonderd meter te ver.

Door goed speurwerk van de jongens vonden we toch nog het busje en kon Fred eindelijk wat jongens van zijn nek afhaken.

Ruud stuurde ons nog eenmaal het bos in om de jongens van de E 1 de stuipen op het lijf te jagen, maar die waren onder leiding van Thea en Willem van de aardbodem verdwenen, jammer.

Omstreeks half twaalf waren wij terug in het kamp en kon de nacht zijn aanvang nemen. Vanaf het moment dat alle kleine en wat grotere monstertjes op hun bed lagen en de leiding aan een welverdiend glaasje spa zat te lurken begon eht. gesodemierter. Maar wij hadden Jeroen en Dennis, zelf ook eens van die monstertjes, zij kenden het klappen van de zweep, nu stonden zij aan de andere kant en dat viel niet mee.

Bij verschillende controles van de slaapvertrekken troffen wij steeds dames in nachtgewaad aan die de jongens van nachtkusjes voorzagen met lippen voorzien van dikke rode lippenstift, zodat je je af en toe tussen de indianen waande.

Jeroen moest herhaaldelijk de orde herstellen met zijn opblaasbare voorhamer en de meiden naar hun eigen bedden terugsturen.

Maar omstreeks twee uur werd het dan toch stil op de slaapzalen en konden wij ons tweede glaasje spa opdrinken. Verschillende leiders hadden hun vermoeide lichaam reeds te rusten gelegd. Plots een verschrikkelijk gebrul en iedereen was wakker en in paniek, werd hier iemand gemarteld, nee!!!! Het was Jeroen, die was volgespoten met tandpasta, hij kon het op dat moment niet echt waarderen. Maar ja, een koe vergeet dat hij kalf is geweest, de rust keerde weder. Na een laatste controle over het terrein met Ben en Ruud ging ik om drie uur in mijn kooi, het hele zootje sliep, wat zijn ze dan lief.

De volgende ochtend zeven uur wakker, opstaan en op zoek naar een bak koffie, die was snel gevonden bij de dames Reina, Bep en Thea. Na de koffie ontwaakt langzaam het hele spul en kan het ontbijt zijn aanvang nemen. Tijdens het ontbijt vertelde Ben wat er die dag op het programma stond en dat was niet mis.

's Ochtends allerlei behendigheids spelletjes en 's middags een flinke speurtocht, we konden aan de bak. Wat de spelletjes betreft kan je kort zijn die waren hartstikke leuk, maar die speurtocht dat was nog een hele tippel en met al die opdrachten en vragen erbij was het nog een hele klus voor de jongste monster-tjes onder ons.

Wij werden een stukje op weg geholpen door Ruud met zijn bus. Maar toen moesten wij het zelf doen. Namen van een stel ganzen zoeken, konijnekeutels, vogelveren, eikels, denneappels verzamelen en meenemen, vragen beantwoorden en onderwijl ook nog kilometers lopen door een mooie omgeving. Wij en de jongens waren blij dat de verversingspost in het zicht kwam, daar werden wij voorzien van een lekker koel drankje en een banaan. Onze laatste post was een picknickplaats dat was ongeveer één kilometer lopen, daar werden wij opgehaald en teruggebracht naar het kamp. Onderweg kwamen wij alle andere groepen tegen, vrolijk zwaaiend reden wij ze voorbij en kwamen als eerste aan op het kamp.

Tijdens het binnendruppelen van de groepen reed er nietsvermoedend een SRV wagen het terrein op. Ben die van het gezeur af wilde zijn riep, jongens een SRV wagen op het terrein, welnu dat was niet tegen dovemansoren gezegd. Hij werd overvallen en totaal leeggeplunderd door de aanwezige monstertjes die op deze manier van hun zakgeld af waren en er voor die nacht genoeg snaai en drinken was. Vrijdagavond altijd een speciale avond op kamp, dan is er een barbeque, de bont avond, het kampvuur en het bekende enge verhaal van Ben.

De barbeque was zeer goed verzorgd, er was kip, frikandel, slaatje en verschillende sauzen en er was voldoende, het was heerlijk en erg gezellig. Zo kwamen we langzaam aan de bonte avond toe, 's middags nog gerepeteerd met de mannen van de F in een besloten slaapzaal. De meiden waren ook nog druk met voorbereidingen voor hun act. De bonte avond kon beginnen.

Ruud kondigde Ben als presentator aan van deze avond. Nadat Ben onder daverend applaus opkwam en de avond opende met iedereen welkom te heten kon de show beginnen.

De eerste act was van Eelco, Rik en Tom, het heette liefde op het tweede gezicht waarbij Tom zijn werkelijke ik vertolkte, schattig hoor.

Sander, René en Rico vertolkten het welbekende Saendenlied, de hele zaal brulde mee. Niels Stam leerde ons door een goocheltruc hoe je geld laat verdwijnen, probleem was dat je het niet meer terug kreeg. Niels zat daar niet mee. Corine en Mark Nelen brachten ook het Saendenlied ten gehore maar met eigen begeleiding van Corine op keyboard, iedereen brulde weger mee.

Ben voerde een buikspreekact op met Hein Heijnen als pop, de samenwerking was perfect en Hein leek net een echte pop.

De overbekende minuut van Ruud, geen record dit jaar. De F pupillen zongen het nieuwe clublied van Ajax, dit was een groot succes.

Met vlaggen en al stonden ze zo stijf als een plank, planken-koorts zullen we maar zeggen. De meiden hadden een Mister-Kamp verkiezing voor alle leiders georganiseerd. We moesten aantreden in zwembroek met een sjerp om, daarna in avondkleding en dan met de hele zooi tegelijk het toneel op voor de uitslag.

Als eerste kwam uit de bus onze eeuwig jonge Willem Groentjes. Allemaal doorgestoken kaart natuurlijk.

Dan was er nog een huldiging van Reina v.d. Bij en Willem Groentjes. Zij hadden aangekondigd met hun functies in het jeugdbestuur, zij zullen zeker gemist worden.

Toen kregen wij een lied van Jeroen, Dennis, Willem en Kiwi op de wijs van het lied van voor naar achter, van links naar rechts met een geheel eigen tekst op het kampgebeuren. Met de aantekening dat Willem iets soepeler in de heupen moet worden of de goeie draairichting kiezen.

Tot slot het kamplied, gekozen was voor het welbekende trojkaliëd met tekst van Ben v. Assema, het was een overvolle trojka die vakkundig werd leeggegooid door de norske chauffeur Fons. Een geslaagde bonte avond vond ik.

Als laatste stond het kampvuur met een eng verhaal op het programma. Iedereen zat rond het kampvuur met rode oortjes te luisteren naar het verhaal van een campingmoordenaar die kinderen van hun fiets afrukte om ze daarna te vermoorden; slaap lekker.

Hein vertelde ook nog een eng verhaal over het Zwet en Eelco maakte zijn verhaal van het vorige jaar nog even af. Jitse was ondertussen al in slaap gevallen van al deze verhalen en het werd langzaam bedtijd voor al onze monstertjes.

Alle ingekochte chips, koek, drop, cola en andere snaai moest diezelfde avond nog worden weggewerkt, U begrijpt dat werd een grote puinhoop in de slaapzakken en in de slaapzalen. Dat niemand miselijk werd is mij een raadsel, het was tot in de kleine uurtjes rumoerig. Na enkele charges te hebben uitgevoerd op de slaapzalen wat overigens geen enkele zin heeft, werd het om een uur of twee toch weer vrij rustig en lag iedereen in zijn eigen bed te pitten. Ben en ik zijn nog een keer langs alle monstertjes gelopen maar alles bleef die nacht rustig, een lange drukke dag zat erop.

Zaterdagochtend half acht kroop ik mijn slaapzak uit om maar eens onder de douche te gaan om goed wakker te worden en daarna aan de koffie die altijd vers aanwezig was.

De laatste dag met nog een onderdeel namelijk spelletjes stond nog op het program, dus na het ontbijt nog een keer in de stijgbeugels. Na het eerste spel moesten zij paaltjesvoetbal doen maar na vijf minuten was de rek eruit en gingen zij languit in het gras liggen. Ook bij ons was de fut eruit en wij hebben de jongens en onszelf maar vrijaf gegeven deze laatste ochtend en ze maar aan laten klooiën.

Na de broodmaaltijd was het tassen inpakken en allemaal van de slaapzaal af, het lange wachten op de bus kon beginnen. Ik heb met Fred en Ron onze slaapzaal uitgemest en ongeveer twee vuilniszakken met vuil van de vloer geschraapt, het zag er weer redelijk uit, ook voor ons begon het lange wachten. Wachten duurt lang zeker als de bus ook nog te laat komt. Om half vijf konden wij inladen en richting Wormerveer vertrekken, het zat er bijna op. Geen nieuwe bus dit keer maar wel een toffe chauffeur die onderweg wel de bandjes met housemuziek wilden draaien.

Het was rustig onderweg, hier en daar zat iemand te slapen, iedereen was moe. Rond half zeven zouden we aankomen op het marktplein een half uur later dan gepland. Het stond vol met wachtende vaders en moeders en opa's en oma's die hun kroost kwam afhalen. Het zat er weer op voor dit jaar, het was mijn eerste keer en ik hoop niet mijn laatste. Ik heb er veel plezier in gehad. Mijn complimenten aan de organisatie, het was allemaal zeer goed geregeld en op een ontspannen manier verlopen. Tot het volgende kamp.

Drieëndertig jaar is het geleden
dat onze voetbalclub werd opgericht
da's voor ons een hele goede reden
voor een vrolijk feest en voor een blij gezicht
dus gaan we er gezellig tegenaan
met het lied van Willem Daan

Refr.:

Saenden oh Saenden
dat is de club uit Wormerveer
Saenden oh Saenden
zij strijden voor de hoogste eer
en in de kranten ziet men staan
Saenden dat staat bovenaan
Saenden oh Saenden
dat is de club van blauw en wit
Saenden oh Saenden
dat is de club waar pit in zit
en in de kranten ziet men staan
Saenden dat staat bovenaan
Saenden oh Saenden
dat is de club van blauw en wit

Het lied van Willem wordt niet meer gezongen
Het lied van Willem haalde nooit de hit-parade
maar toch brulden wij als kleine jongens
de keeper van de gasten in het kouwe zweet
en vloog de bal tussen zijn benen door
dan zongen wij in koor

Refr.

Liederen die zullen blijven komen
Hand in hand kameraden, ouwe voetbalschoen
Nederland de gouwe bal in Rome
Hoempa hoempa DWS en Ajax kampioen
niet eentje kan er in de schaduw staan
bij het lied van Willem Daan!

Refr.

Op veler verzoek het Saenden-
Lied

"Refrein" is van Willem Daan

"Tekst" is van de Penno

Onze Jan de aanvoerder, al vele jaren
die knokt met z'n maten, maar niet al te ruw
ook z'n vader laat geen wedstrijdje verjaren
en is altijd bewapend met een paraplu
maar er is één ding wat Jan niet laat
dat is het sparen van een gele kaart

Refr.:

Saenden oh Saenden
dat is de club uit Wormerveer
Saenden oh Saenden
zij strijden voor de hoogste eer
en in de kranten ziet men staan
Saenden dat staat bovenaan
Saenden oh Saenden
dat is de club van blauw en wit
Saenden oh Saenden
dat is de club waar pit in zit
en in de kranten ziet men staan
Saenden dat staat bovenaan
Saenden oh Saenden
dat is de club van blauw en wit

Vanaf z'n zestiende staat hij onder de palen
heel wat gewonnen maar ook verloren, ach dat hoort erbij
training met Piet de Leeuw en daarna verhalen
lachen gieren brullen in 't hoekje zij aan zij
met Nick heeft Joopie Grobbel altijd lol
en in de kantine draait dat beest een grote drol

Refr.

Een specialist in bier en vlaggen da's Siem Naber
een Hinde langs de lijn compleet met vlag en stok
met Dames 1 en Siem voorop gingen we naar Labor
daar kwam politie en Siem had weer verkeerd gegokt
door glas in z'n knieën werd onze Siem geveld
periode 1 werd toen gehaald met Henk v.d. Beld

Refr.

Trainer Ruud uit Knollendam vandaan gekomen
een man die je z'n gangetje kan laten gaan
Marijke is het meisje uit z'n voetbaldromen
zij moet Ruud halen of hem uit de kantine slaan
met Rob en Frans en Saenden is Ruud in z'n sas
met z'n mooie bruine Duivenmelkersjas

Refr.

Deze teksten zijn van de
afgelopen kampioenschap
geschreven door Henk Holly mc Beld